

Vánoční rozhovor s olympijskou nadějí pro londýnské letní hry

Beachvolejbalistka Markéta Sluková tráví Vánoce nejraději mezi blízkými

Radotínská plážová volejbalistka Markéta Sluková má za sebou nejúspěšnější sezonu v kariéře. Se svou spoluhráčkou Kristýnou Kolocovou se staly mistřinami Evropy do 23 let, jsou akademické vicemistřinami světa, ve světovém poháru se umístily dvakrát páté a nakonec skončily sezonu na 12. místě světového žebříčku FIVB (Mezinárodní volejbalová federace).

Představy lidí o beachvolejbalu jsou asi dost rozmanité – sluníčko, písek, pláž. Ale beach je i dřina...

Když se něčemu věnujete naplno, je to vždycky dřina. Ať už je to profesionální sport nebo třeba práce. Pokud chcete být úspěšní, vždycky budete muset makat. Lidé si beach spojují se sluníčkem a pohodou na pláži, ale ono to má i spoustu stinných stránek. O těch se tu ale nebudu rozezpívat, ať lidem nekazím iluze. (smích)

Co tedy dělají „písečníci“ přes zimu? Odpočíváte, trénujete, jezdíte po turnajích? Teď si zrovna užíváme zasloužené volno a odpočíváme. Začátkem listopadu nám oficiálně skončila sezóna, která trvala osm měsíců, takže minimálně na třicet dnů jsme si naordinovali absolutní klid. Balóny

foto: www.kolocovaslukova.usp.cz

Nováček roku světového okruhu Markéta Sluková

jsou schované ve skříní a vyndáme je až po Novém roce.

Jaký je vlastně kalendář Vaší beachvolejbalové sezóny?

Každý rok se to trochu mění, ale základ je většinou stejný: turnaje v Brazílii, Asii, Rusku a po celé Evropě. Zatím jsou jen předběžné plány a schválené kalendáře vyjdou až v lednu.

Jakým doplňkovým sportům se v rámci přípravy věnujete?

To je čistě individuální, každému vyhovuje něco jiného. Beachvolejbal vyžaduje hodně všestrannosti, takže žádným doplňkovým sportem, samozřejmě v určité míře, nic nezkazíte. Můj nejoblíbenější doplňkový sport je spánek a nicnedělání, to k všestrannosti velice přispívá. (smích)

Trénujete s partačkou Kristýnou Kolocovou – máte stejné povahové rysy? Každá jsme jiná a jinak zápas prožíváme. Kristýna je docela klidná. Všechno v sobě drží a pak jednou za čas vybuchne.

Já jsem pravý opak. Jsem impulzivní, rychle se nechám vyvést z míry a hned řeknu, co si myslím. To mám asi po tátovi a občas to taky není dobře.

Doplňujete se tak i na kurtu, nejen v „životě“?

Naštěstí pracujeme s trenérem, který se nás obě snaží usměrnit. Pokud to funguje, jsme jako jin a jang a skvěle se doplňujeme. Pokud ne, tak, nemusíme ani hrát. V životě máme naopak na většinu věcí stejný názor, tam nám to klapne ideálně.

Takže jste kamarádky i v soukromí...

Jsem velmi dobré kamarádky. Známé se už hodně dlouho a byly jsme nejdříve kamarádky a až poté se z nás staly spoluhráčky. **Netrpíte tedy už ponorkovou nemocí?** Trávíme spolu opravdu hodně času, takže by mi stejně asi nikdo nevěřil, kdybych řekla, že se nikdy nehádáme. Občas dojde na výměnu názorů, ale až doteď to nebylo nikdy nic velkého. Když už je toho hodně, tak si dáme pár dní volna a zase se na sebe těšíme.

Kdo z Vás dvou je ten, kdo toho druhého na kurtě podrží, nebo naopak „sprdne“?

Hodně záleží na situaci. Když se jedné z nás třeba tolik nedaří, tak je na té druhé, aby ji podržela, a naopak. Kritiku snášíme obě velmi špatně, takže tam musíme být opatrné.

Zúčastňujete se turnajů i s jinými partnery?

Občas si s přítelem zahrají mixový turnaj, ale to se nepočítá. Profesionální turnaje hrají jenom s Kristýnou. I přes občasné neshody nebyl zatím žádný důvod spoluhráčku měnit.

Příští rok začíná kvalifikace na Olympijské hry do Londýna 2012, jak se na ně budete připravovat?

Pokud trenér připraví stejně kvalitní koncept na sezónu a my ho budeme schopné stejně kvalitně splnit, tak jako tomu bylo letos, tak už jsme vlastně jednou nohou v Londýně. Dělán si legraci, to je ještě dlouhá cesta. Každopádně v prosinci začínáme zase trénovat. Nejdříve v posilovně, po Novém roce jdeme na balóny. Sezóna začíná v dubnu, takže budeme mít 3 měsíce na to, abychom se připravily. Plánujeme strávit hodně času v zahraničí na kempch.

Jaké jsou Vaše cíle? Jakého turnajového umístění si nejvíc považujete?

Nejcennější je pro mě titul mistryně Evropy do 23 let, který se nám po dvou druhých místech z předchozích let podařilo konečně vybojovat, a také dvě 5. místa ze světového okruhu z Polska a Číny. I přesto, že se nám v Číně velice daří (7. místo Shanghai, 5. místo Sanya), nepřišla nám tahle země k srdci. Je to úplně jiná kultura a Číňané vám jasné dávají najevo, že nejste vítáni. To ale nemění nic na tom, že z organizačního hlediska je tento turnaj velmi kvalitní. Cíle máme veliké a jsme hodně

náročné. Chceme pořád vyhrávat.

Jakých soupeřů se na turnajích nejvíce obáváte?

Když nás nějaké soupeřky porazí, špatně to neseme. Zároveň jsme ale ve fázi, kdy jsme občas samy sobě většími soupeřkami. **Co si vybavíte, když se řekne Thajsko a Čína...**

V Thajsku je to úplně naopak než v Číně. Jsou tam moc milí a ochotní lidé. Pořád s úsměvem na tváři. Člověk sice neví, jak moc je to upřímné, ale ani po tom nechce pátrat. Je to krásná země, ale na některých místech stále poznamenána vlnou tsunami z roku 2004. Člověka to nenechá chladným, když slyší, čím si ti lidé museli projít. Já se do této země zamilovala a určitě se tam ještě minimálně jednou vrátím.

Plánujete už teď, ve svých třiatřiceti letech, kdy ukončíte aktivní kariéru?

Vlastně je mi teprve 22. Určitě bych chtěla vydržet a zkusit si zahrát na OH 2012. Pak se uvidí. Taky bude hodně záležet, jak na tom budeme zdravotně a jak se nám bude dařit.

Přemýšlela jste už o založení rodiny?

Naše rodina už se rozrostla o psi holčičku, kterou jsem dala příteli loni k Vánocům. To si myslím, bude zase na chvíli stačit. Pokud by to samozřejmě přišlo, tak bychom to museli nějak zvládnout. Přítel/trenér by musel během tréninku občas pohupat i kočárek. (smích)

Jakmile ukončíte kariéru, víte už „co dál“?

Až ukončím kariéru, tak právě možná přijde to mateřství. Chtěla bych mít na miminko čas a věnovat se mu. Čemu bych se chtěla věnovat pracovní, nad tím jsem ještě nepřemýšlela. Studuji vysokou školu, obor veřejná správa, ale nevím, jestli to bude to, u čeho nakonec zakotvím. Myslím si, že budu chtít zůstat v kontaktu se sportem.

V kolika letech vlastně beachvolejbalistě nebo spíš volejbalistce končí?

To je čistě individuální. Chlapi hrají většinou déle, třeba i do čtyřiceti. U žen to bývá přerušeno mateřstvím. Některé skončí a některé se na tour vrátí, když dítě trochu odroste. Jsou hráčky, kterým je výrazně přes 30, dítě nemají a končit se taky nechystají.

Máte už dárky na Vánoce?

Na Vánoce už se moc těším. Dárky mám skoro všechny, což není úplně dobře. Dělá mi hrozný problém vydržet až na Štědrý večer. Nejraději bych jim to všem nadělila už na Mikuláše.

Jak a kde slavíte Vánoce?

Svátky trávím s rodinou a přítelem. Rádi koukáme na pohádky a jen tak vegetujeme. Miluji mamincin bramborový salát, babiččino cukroví a vše, co je s Vánoce spojené.

Děkuji za rozhovor
Jana Hejrová

Úspěch z čínského písku v San-ja

Plážové volejbalistky Markéta Sluková a Kristýna Kolocová obsadily na turnaji Světového okruhu v Číně páté místo. České reprezentantky tak na pískových kurtech v San-ja vyrovnaly svůj nejlepší životní výsledek, kterého dosáhly v srpnu v Polsku.

Sluková a Kolocová došly až do čtvrtého

O páté místo se česká dvojice podělila s legendou tohoto sportu Kerri Walshovou. Dvojnásobná olympijská vítězka se vrátila na kurty po dvoleté přestávce, během níž porodila dva syny. V San-ja nastupovala spolu s Nicole Branagovou, ale ve čtvrtém kole prohrály s Němkami Gollerovou

kola hlavní soutěže, v němž v pátek 29. října prohrály s domácím nejvýše nasazeným párem Süe Čhen, Čang Si. „Čtvrté kolo a naše oblíbené z Číny. Zápas to nebyl nejhorší, vycházely nám některé kombinace jak v útoku, tak v obraně a do stavu kolem 14 jsme v obou setech držely krok, ale pak přišly dvě až tři chyby a na ty Čiňanky vždycky čekají. Dotáhnout se na ně pak zpět, to opravdu není jednoduché. A tak jsme odešly z kurtu poraženy po prohře 0 : 2,“ potvrdily na svých webových stránkách shodně Kolocová se Slukovou. V sobotu bojovaly v opravách o semifinále s úřadujícími mistry světa Jennifer Kessyovou a April Rossovou z USA, kterým podlely rovněž ve dvou setech.

foto: www.kolocovaslukova.usp.cz

Čínský písek českým hráčkám vyhovuje
a Ludwigovou a v opravách pak i s brazilským párem Maria Clara, Carol.

Sportovní hala v druhé sezóně

Městská hala v Radotíně vstoupila do druhé sezóny své existence a už to nebyl krok do neznáma. Výsledek hospodaření za první rok provozu dosáhl zisku, který bude použit do fondu dalšího rozvoje a údržby zařízení. Provoz haly zajišťuje obecně prospěšná společnost Radotínská, založená a kontrolovaná Městskou částí Praha 16.

Obsazenost haly v týdnu je větší než v minulém roce. Zájem o halu ze strany radotínských subjektů a obyvatel je velký. Blíže k vytiženosti sportovního zařízení

mistrovská utkání využíval radotínskou halu, v populární „matonce“ už nstartuje, i když díky účasti Nymburka v Adriatické lize mohl v soutěži zůstat. Bohužel finanční stránka účasti v nejvyšší soutěži a vytíženost hráčů to neumožnilo. Přesto je v hale mnoho zajímavých akcí ať už domácích oddílů nebo těch, které působí mimo region Prahy 16.

Ve středu 1.12. a ve čtvrtek 2.12. se v hale v ulici U Starého stadionu odehrála dvě futsalová utkání tzv. Evropského Super-

foto: Hanzlík

Běžný obrázek všedního dne v hale

ředitel haly Pavel Prachař: „Provoz a dění na palubovce začíná v některých dnech už v dopoledních hodinách, kdy halu využívá gymnázium Oty Pavla. Objevují se zde i komerční pronájmy badmintonu. Standardní provoz pak startuje mezi 14. – 15. hodinou a běží až do 22. hodiny.“

Všechny subjekty, které využívaly halu v minulém roce, zde opět trénují nebo hrají své zápasy. Vedle „starousedlíků“ se zde objevují i nové tváře. Hala získala velmi dobré jméno a její služby si nachází stále více zájemců. Oproti loňsku však chybí špičkový záložní sport. Jediný amatérský tým v nejvyšší basketbalové soutěži mužů Sokol Vyšehrad, který pro svá domácí

poháru, mezi vítězem radotínskou halu, v populární „matonce“ už nstartuje, i když díky účasti Nymburka v Adriatické lize mohl v soutěži zůstat. Bohužel finanční stránka účasti v nejvyšší soutěži a vytíženost hráčů to neumožnilo. Přesto je v hale mnoho zajímavých akcí ať už domácích oddílů nebo těch, které působí mimo region Prahy 16. Ve středu 1.12. a ve čtvrtek 2.12. se v hale v ulici U Starého stadionu odehrála dvě futsalová utkání tzv. Evropského Superpoháru, mezi vítězem radotínskou halu, v populární „matonce“ už nstartuje, i když díky účasti Nymburka v Adriatické lize mohl v soutěži zůstat. Bohužel finanční stránka účasti v nejvyšší soutěži a vytíženost hráčů to neumožnilo. Přesto je v hale mnoho zajímavých akcí ať už domácích oddílů nebo těch, které působí mimo region Prahy 16. Ve středu 1.12. a ve čtvrtek 2.12. se v hale v ulici U Starého stadionu odehrála dvě futsalová utkání tzv. Evropského Superpoháru, mezi vítězem radotínskou halu, v populární „matonce“ už nstartuje, i když díky účasti Nymburka v Adriatické lize mohl v soutěži zůstat. Bohužel finanční stránka účasti v nejvyšší soutěži a vytíženost hráčů to neumožnilo. Přesto je v hale mnoho zajímavých akcí ať už domácích oddílů nebo těch, které působí mimo region Prahy 16.

-mik-

Více na www.halaradotin.cz

Anketa o titul Sportovce měsíce Prahy 16

Vítězem ankety o Sportovce Prahy 16 za měsíc listopad se stal stolní tenista Sokola Radotín Petr Lágner

Dalo by se o něm napsat a říct: „I když prohrál nakonec zvláště. Zachránil lidský život.“ Petr nehraje žádnou z nejvyšších soutěží stolních tenistů, ale jeden z nejdůležitějších zápasů své sportovní kariéry dokázal vyhrát. Po prohraném zápase 19. listopadu totiž zachránil život svého protihráče, který bezprostředně po utkání zkolaboval. Masáží srdce ho dokázal udržet při životě než přijela záchranná služba. Tento mimořádný čin byl výsledkem rychlé reakce a duchapřítomnosti Petra Lágnera, který je i velitelem družstva mokropeských dobrovolných hasičů. I když se nejedná o typický sportovní výkon, přesto se redakční rada absolutně sjednotila a ohodnotila Petra Lágnera za mimořádný čin titulem Sportovec měsíce listopadu 2010.

Jestliže máte tip, že někdo úspěšně reprezentoval Prahu 16, zašlete návrh na udělení titulu Sportovec měsíce Prahy 16 na emailovou adresu noviny@p16.mepnet.cz. Přihláška do soutěže o udělení titulu musí obsahovat celé jméno navrženého sportovce, ročník narození, sportovní disciplínu, v níž bylo výjimečného výkonu dosaženo, včetně přesného data (den a měsíc) a v rámci jaké soutěže bylo výkonu dosaženo. Důležité je i informace, z jaké městské části dotyčný je, nebo koho reprezentoval. Rovněž prosíme o poskytnutí tel. kontaktu jak na navrhovatele, tak i na navrženého sportovce pro zjištění případného souhlasu k medializaci výkonu v novinách Prahy 16. Podněty zasílejte v termínu do 3. ledna 2010. Ze zaslanych tipů bude do užšího rozhodování zařazen sportovec jednak na základě došlého množství návrhů s jeho jménem a také na základě mimořádnosti výkonu v daném sportu a věkové kategorii. Vítěz obdrží čestnou listinu se jmenováním sportovce měsíce a věcnou cenu. Těšíme se na Vaše podněty.

Rallye Berounka Revival 2010 - soutěž pro bývalé závodníky a historická sportovní auta se vydařila

S myšlenkou uspořádat soutěž hlavně pro bývalé závodníky a historická závodní a sportovní auta přišel na veřejnost Eda Patera poprvé někdy v zimě před sezónou. Všem těm, kteří to zaslechli, se to nejspíš líbilo. Těžko říci, zda také všichni věřili, že se to povede. O listopadovém víkend u 13. na 14. se všichni přesvědčili, že se Rallye Berounka Revival opravdu povedla.

Nebylo úplně jednoduché dostat na start všechny, kteří se nakonec na startovní listině objevili - přece jen přesnou představu o tom, jak by měla celá akce vypadat a jak nakonec vypadala, měl v hlavě jen Eda Patera. Pro ostatní to byla velká neznámá. „Příznám se, že když jsem viděl ráno před startem natěšené obličej legendární posádky Václav Blahna, Lubislav Hlávka, kteří startovali na zapůjčeném Opel Kadet GSI ze stáje Opalecký racing, dostal jsem strach, abychom takové lidi nezklamali,“ svěřil se se svými obavami Jaroslav Malík, jeden z organizátorů. Hned vedle byla další posádka Miroslav Adámek s Oldřichem Gottfriedem, což jsou nároční pánové, které není úplně jednoduché uspokojit.

Startovní číslo jedna dostala slavná posádka Josef Srnský - Jiří Syrovátko startující samozřejmě na červeném kvasiniském kupátku. Vše začalo v areálu radotínského učiliště, jehož ředitel Ing. Václav Hejda se k celé akci postavil velmi vstřícně. Odtud posádky vyjely na první etapu. Itinerář je po 40 kilometrech navedl zpátky do areálu na start první show section (šlo o úseky na trati jízdy pravidelnosti; posádky za své výkony získávaly body do celkového hodnocení). Na uzavřené trati se ovšem velmi rychle ukázalo, že ve všech bije velké závodnické srdce a začala podívaná. I na omezeném

prostoru se podařilo vytyčit zajímavou trať.

Všechny velmi překvapila rychlost, s jakou u cílového praporku přistál Mini Cooper posádky Hartl - Beneš. Jiřího Beneše známe z pár startů na našich kopcích, přesto jeho výkon vyrazil dech i pořadatelům, kteří se raději přesvědčili, jestli nejlépe nějakou zkratkou. Ukázalo se samozřejmě, že ne, a podobné výkony předváděla posádka celé dva dny. Bohužel pro mě i na otevřených úsecích, kde se pravidelně ocitali v radarové pasti - na celé trati totiž bylo pět radarových kontrol. Obluha radaru brzy zjistila, že jak se na obzoru objeví červený miník, budou mít práci. Vinou bodů z radarových kontrol tak posádka Hartl - Beneš přišla o vítězství. Taková jsou pravidla jízdy pravidelnosti. I další posádky se na ukázkovém úseku rychle rozehrály a rychle pochopily podstatu bodování.

Trať show section na letišti v Tlusticích se hlavně zpočátku zdála některým jezdcům až příliš jednoduchá, a tak se vrhali i do zatáček, které pořadatelé neměli vůbec na mysli. Po Tlusticích vyrazilo startovní pole do bývalého vojenského prostoru ve Strašicích, kde se z organizačních a časových důvodů uskutečnil jen jeden průjezd. Následovalo seskupení a přejezd do sedláčské kotliny, kde se odehrála závěrečná show section prvního dne. Posádky si užívaly šotolinového povrchu, na cílové stop čáře si nechaly napsat poslední bodový přírůstek ze show section a vyrazily na Živohošť. Tam je ten den čekala už poslední časová kontrola před vjezdem do uzavřeného parkoviště. V něm ještě posádky vyřešily jednoduchý zábavně vědomostní test a tím byl závodní program prvního dne vyčerpán. Každý ujel minimálně 252 itinerářových kilometrů.

Nedělní ráno se na závodníky opět smálo a nic nebránilo odstartovat cestu na polygon ve Dlouhé Lhotě. Zde na posádky čekalo rychlých 2800 metrů. Hezky zde vodil Datsuna 240 Petr Mužík, Ondřej Lorenz Audi Quattro nebo Josef Stočes Mercedes 190 2.3 16V. Posádka tohoto černého Mercedesu byla ve složení Josef Stočes a Tomáš Fuchs. Ti si rozdělili kompetence tak, že vrchař Pepa poprvé v životě četl itinerář a odřídil asfaltové show sections a na soutěžáka Tomáše zbyla šotolina a přejezdy. Některé posádky se střídali v řízení, aby si spravedlivě užili.

Po prvním průletu Dlouhou Lhotou se posádky vrátily pro další body na sedláčskou šotolinu, kde mimo jiné lehce omráčily skupinu německých pořadatelů Euroautotrialu, a pak zpátky na dva na sebe navazující ukázkové úseky na Dlouhé Lhotě. Tady všechny bavil Roman Skamene za volantem Citroenu 2 CV. Na rovinách jel, co to dalo, tedy spíš nedalo, aby si mu v každé zatáčce kachna klekala na přední vnější kolo přesně takovým způsobem, jako když jí řídila ctihodná ráková sestra v Četníkově ze Saint Tropez. Jestli se i Pavel Ryšánek cítil jako strážmistr Cru- chot, těžko říct.

Pak už soutěžící čekala závěrečná etapa s cílem v radotínském Kart Centru, kde absolvovali měřené kolo na motokáře. Definitivně tečkou za Rallye Berounka Revival 2010 bylo vyhlášení výsledků a předání pohárů prvním třem posádkám v každé vypsané kategorii. Na shledanou na Rallye Berounka Revival 2011!

Jaroslav Malík a -jahe-

Info na www.edda.cz/msrcdrvchru/